

ПРО БАГАТОВИМІРНІ НЕРІВНОСТІ ТИПУ ОСТРОВСЬКОГО

Sharp Ostrowski type inequalities for multidimensional sets and functions of bounded variations are proved.

Доведено точні нерівності типу Островського для багатовимірних множин і функцій багатьох змінних з обмеженою варіацією.

1. Вступ. У 1937 р. А. Островський [1] довів таку нерівність.

Теорема А. Нехай $f : [0, 1] \rightarrow \mathbb{R}$ є диференційовною на інтервалі $(0, 1)$ функцією, яка має обмежену на цьому інтервалі похідну. Тоді для всіх $x \in [0, 1]$

$$\left| \int_0^1 f(t) dt - f(x) \right| \leq \left(\frac{1}{4} + \left(x - \frac{1}{2} \right)^2 \right) \sup_{t \in (0,1)} |f'(t)|.$$

Нерівність є точною.

Нерівності, які оцінюють відхилення значення функції від її середнього значення за допомогою деякої характеристики функції, називають нерівностями типу Островського. Такі нерівності мають багато застосувань, зокрема в теорії наближень і чисельних методах, і активно досліджувались (див., наприклад, монографії [2–4]).

Позначимо через θ початок координат у \mathbb{R}^d , $d \in \mathbb{N}$, через B^d одиничну кулю в \mathbb{R}^d з центром у точці θ , а через μ^d міру Лебега в \mathbb{R}^d .

В [5] дано означення варіацій $v_p(F)$ для компактних множин $F \subset \mathbb{R}^d$ і варіацій $v_p(f)$ неперервних функцій, $p \in [1, \infty]$. Ці означення базуються на означенні варіації Кронрода–Вітушкіна, яке у двовимірному випадку дав О. С. Кронрод [6] і яке було перенесено у простір \mathbb{R}^d , $d > 2$, А. Г. Вітушкіним [7] (див. також [8]).

В [5] доведено такі нерівності типу Островського.

Теорема Б. Нехай $d \in \mathbb{N}$ і задано неперервну функцію $f : B^d \rightarrow \mathbb{R}$. Тоді для всіх $p \in [1, \infty]$

$$\left| \frac{1}{\mu^d B^d} \int_{B^d} f(x) dx - f(\theta) \right| \leq \frac{v_p(f)}{2}.$$

Нерівність є точною. Вона перетворюється на рівність лише у випадку сталої функції f .

Теорема В. Нехай задано $d \in \mathbb{N}$ і замкнену множину $F \subset B^d$. Якщо $\theta \notin F$, то для всіх $p \in [1, \infty]$

$$\mu^d F \leq \frac{\mu^d B^d}{2} v_p(F).$$

Нерівність є точною. Якщо нерівність перетворилась на рівність, то $\mu^d F = 0$.

Для множини $A \subset \mathbb{R}^d$ через $\text{int } A$ позначимо її внутрішність, а через $C(A)$ – конус, породжений множиною A , тобто

$$C(A) := \{\lambda \cdot a : \lambda \geq 0, a \in A\}.$$

Нехай S^{d-1} позначає одиничну сферу у просторі \mathbb{R}^d і μ – сферична міра на ній. Метою даної статті є узагальнення теорем Б і В для більш загальних, ніж B^d , областей.

Означення 1. Позначимо через \mathfrak{A} сім'ю всіх компактних опуклих множин $A \subset \mathbb{R}^d$ таких, що $\theta \in \text{int } A$ і для всіх $\lambda \in \left(0, \frac{\mu S^{d-1}}{2}\right]$ точна нижня грань

$$C(A, \lambda) := \inf_{\substack{\Lambda \subset S^{d-1}, \mu\Lambda = \lambda \\ \Lambda \cap (-\Lambda) = \emptyset}} \mu^d [C(\Lambda) \cap A] \tag{1}$$

досягається на деякій множині $\Lambda(\lambda)$, для якої множина $C(\Lambda(\lambda))$ є опуклою.

В теоремі 3 дається еквівалентне (та більш геометричне) означення множин із сім'ї \mathfrak{A} . Зазначимо, до сім'ї \mathfrak{A} , зокрема, належать кулі $B^d(x, r)$ із центром $x \in \mathbb{R}^d$ і радіусом $r > |x|$.

Основними результатами даної статті є такі узагальнення теорем Б і В.

Теорема 1. Нехай $A \in \mathfrak{A}$ і задано неперервну функцію $f : A \rightarrow \mathbb{R}$. Тоді для всіх $p \in [1, \infty]$

$$\left| \int_A f(x) dx - \mu^d A f(\theta) \right| \leq C_p(A) v_p(f), \tag{2}$$

де

$$C_p(A) = \begin{cases} \sup_{\lambda \in [0, \mu S^{d-1}]} \frac{\mu^d A - C\left(A, \frac{\lambda}{2}\right)}{\left(\frac{(1-2^p)\lambda}{\mu S^{d-1}} + 2^p\right)^{\frac{1}{p}}}, & p < \infty, \\ \frac{\mu^d A}{2}, & p = \infty, \end{cases} \tag{3}$$

а $C(A, \lambda)$ означено в (1). Нерівність є точною. Вона перетворюється на рівність лише у випадку сталої f .

Теорема 2. Нехай $A \in \mathfrak{A}$ і задано замкнену множину $F \subset A$. Якщо $\theta \notin F$, то для всіх $p \in [1, \infty]$

$$\mu^d F \leq C_p(A) v_p(F).$$

Статтю побудовано таким чином. У пункті 2 наведено позначення, які будуть використовуватись у подальшому. В пункті 3 наведено означення варіацій v_p для компактних множин і неперервних функцій. Також уведено екстремальні для нерівностей типу Островського множини і функції. У пункті 4 досліджуються властивості множин сім'ї \mathfrak{A} . Пункт 5 містить доведення теорем 1 і 2, які є основними результатами даної статті.

2. Позначення. Скрізь далі d позначає натуральне число, $d \geq 2$. Для множини $F \subset \mathbb{R}^d$ через ∂F , $\text{int}F$ і \overline{F} позначаємо її границю, внутрішність і замикання відповідно.

Для $x, y \in \mathbb{R}^d$ через xy будемо позначати відрізок із кінцями в точках x і y , тобто $xy = \{(1-t)x + ty : t \in [0, 1]\}$. Для $c \in \mathbb{R}$, $x \in \mathbb{R}^d$ і $F \subset \mathbb{R}^d$ покладемо $cF := \{cx : x \in F\}$ і $x + F := \{x + y : y \in F\}$.

Для $w \in \mathbb{R}^d$ через $|w|$ позначимо евклідову відстань від точки w до початку координат θ .

Для $\varepsilon > 0$ і $x \in \mathbb{R}^d$ покладемо $B^d(x, \varepsilon) := \{y \in \mathbb{R}^d : |x - y| \leq \varepsilon\}$, $B^d(\varepsilon) := B^d(\theta, \varepsilon)$ і $B^d := B^d(1)$. Через $S^{d-1}(x, \varepsilon)$, $S^{d-1}(\varepsilon)$ і S^{d-1} позначимо граничні сфери $B^d(x, \varepsilon)$, $B^d(\varepsilon)$ і B^d відповідно.

Для довільних $x \in S^{d-1}$ позначимо через $\Pi(x)$ гіперплощину, яка ортогональна $\overline{\theta x}$ і містить θ . Через $\Pi_+(x)$ ($\Pi_-(x)$) позначимо замкнений півпростір, породжений гіперплощиною $\Pi(x)$, що містить (відповідно не містить) x . Покладемо $S_{\pm}^{d-1}(x) := S^{d-1} \cap \Pi_{\pm}(x)$. Для точок $x, y \in \mathbb{R}^d$, $x \neq y$, позначимо через $h(x, y)$ промінь з початком у точці x , що містить y .

Для опуклої компактної множини $A \subset \mathbb{R}^d$ такої, що $\theta \in \text{int}A$, і довільного $x \in S^{d-1}$ покладемо $\rho_A(x) := \sup_{y \in A \cap h(\theta, x)} |y|$. Тоді функція ρ_A є неперервною.

Через \mathbb{P}^{d-1} будемо позначати $(d-1)$ -вимірний дійсний проєктивний простір, тобто множини всіх прямих в \mathbb{R}^d , які містять θ . Відстань між двома прямими $r_1, r_2 \in \mathbb{P}^{d-1}$, за означенням, дорівнює куту між r_1 і r_2 . Мірою вимірної множини $A \subset \mathbb{P}^{d-1}$ є, за означенням, сферична міра множини $\bigcup_{l \in A} l \cap S^{d-1}$; за цим означенням міри множин \mathbb{P}^{d-1} і S^{d-1} є рівними.

Для кожного $r \in \mathbb{P}^{d-1}$ через $\Pi^{d-1}(r)$ позначаємо гіперплощину, що містить θ і є ортогональною до прямої r ; $\Pi^{d-1}(r)$ розглядається як $(d-1)$ -вимірний простір з $(d-1)$ -вимірною мірою Лебега і евклідовою метрикою. Для кожного $\beta \in \Pi^{d-1}(r)$ через $l(r, \beta)$ будемо позначати пряму, що містить β і є паралельною до r .

Через μ^k , $k \in \mathbb{N}$, будемо позначати k -вимірну міру Лебега в \mathbb{R}^k , а через μ — сферичну міру на одиничній сфері S^{d-1} та міру у проєктивному просторі \mathbb{P}^{d-1} .

3. Варіація множин і функцій. У цьому пункті ми наведемо означення варіації для компактних множин і неперервних функцій зі статті [5]. В пп. 3.2 (див. лему 2) і 3.3 (див. лему 5) ми обчислимо варіації спеціальних множин і функцій, які будуть екстремальними у відповідних нерівностях типу Островського.

3.1. Означення.

Означення 2. Позначимо через $N(F)$ число компонент зв'язності множини $F \subset \mathbb{R}^d$; 0 для порожньої множини і $+\infty$, якщо множина компонент зв'язності є нескінченною.

Означення 3. Для компактної множини $F \subset \mathbb{R}^d$ і прямої $r \in \mathbb{P}^{d-1}$ покладемо

$$v(F, r) := \text{ess sup}_{\beta \in \Pi^{d-1}(r)} N(F \cap l(r, \beta)).$$

Варіація компактної множини означається таким чином.

Означення 4. Для компактної множини $F \subset \mathbb{R}^d$ і $p \in [1, \infty]$ покладемо

$$v_p(F) := \begin{cases} \left(\frac{1}{\mu \mathbb{P}^{d-1}} \int_{\mathbb{P}^{d-1}} v^p(F, r) dr \right)^{\frac{1}{p}}, & p \in [1, \infty), \\ \text{ess sup}_{r \in \mathbb{P}^{d-1}} v(F, r), & p = \infty. \end{cases}$$

Означення 5. Нехай задано множину $E \subset \mathbb{R}^d$ і функцію $f: E \rightarrow \mathbb{R}$. Для $t \in \mathbb{R}$ множина

$$L(f; t) := \{x \in E : f(x) = t\}$$

називається множиною рівня функції f .

Варіація неперервної функції означається таким чином.

Означення 6. Нехай задано компакту множину $E \subset \mathbb{R}^d$, неперервну функцію $f: E \rightarrow \mathbb{R}$ і $p \in [1, \infty]$. Покладемо

$$v_p(f) := \int_{-\infty}^{\infty} v_p(L(f; t)) dt.$$

3.2. Варіація деяких множин.

Лема 1. Нехай задано множину $X \subset S^{d-1}$ таку, що

$$\mu X < \mu S^{d-1} \tag{4}$$

і множина $\mathcal{C}(X)$ є опуклою. Тоді існує така точка $x \in S^{d-1}$, що $X \subset S_+^{d-1}(x)$.

Доведення. З нерівності (4) випливає, що $\mathcal{C}(X) \neq \mathbb{R}^d$. Тому $\theta \notin \text{int } \mathcal{C}(X)$ і, отже, $\theta \in \partial \mathcal{C}(X)$. Таким чином, з опуклості множини $\mathcal{C}(X)$ випливає існування опорної для $\mathcal{C}(X)$ гіперплощини, що містить θ . Ця гіперплощина породжує шукану півсферу.

Лему 1 доведено.

Лема 2. Нехай задано опуклу компакту множину $A \subset \mathbb{R}^d$ таку, що $\theta \in \text{int } A$. Нехай також $X \subset S^{d-1}$ з $\mu S^{d-1} > \mu X > 0$ така, що множина $\mathcal{C}(X)$ є опуклою. Тоді для всіх $p \in [1, \infty)$

$$v_p(A \setminus \text{int } \mathcal{C}(X)) = v_p(A \cap \partial \mathcal{C}(X)) = \left(\frac{(1 - 2^p)\mu X}{\mu S^{d-1}} + 2^p \right)^{\frac{1}{p}}.$$

Доведення. Достатньо довести, що

$$v(A \setminus \text{int } \mathcal{C}(X), r) = v(A \cap \partial \mathcal{C}(X), r) = \begin{cases} 1, & r \cap \text{int } \mathcal{C}(X) \neq \emptyset, \\ 2, & r \cap \overline{X} = \emptyset. \end{cases}$$

Дійсно, оскільки множина прямих $r \in \mathbb{P}^{d-1}$, які містять граничні точки X , має нульову міру через опуклість $\mathcal{C}(X)$, то

$$\begin{aligned} v_p(A \setminus \text{int } \mathcal{C}(X)) &= v_p(A \cap \partial \mathcal{C}(X)) = \\ &= \left(\frac{1}{\mu S^{d-1}} \left(1 \cdot \mu X + 2^p \cdot (\mu S^{d-1} - \mu X) \right) \right)^{\frac{1}{p}} = \\ &= \left(\frac{(1 - 2^p)\mu X}{\mu S^{d-1}} + 2^p \right)^{\frac{1}{p}}. \end{aligned}$$

Покладемо $Y := A \setminus \text{int } \mathcal{C}(X)$. Спочатку доведемо твердження для варіації множини Y . Оскільки Y є різницею двох опуклих множин, то $N(Y \cap l(r, \beta)) \leq 2$ для всіх $r \in \mathbb{P}^{d-1}$ і $\beta \in \Pi^{d-1}(r)$. Оскільки $\mu^d Y > 0$, то $v(Y, r) \geq 1$ для всіх $r \in \mathbb{P}^{d-1}$.

З леми 1 випливає існування такої $x \in S^{d-1}$, що $X \subset S_+^{d-1}(x)$.

Нехай $r \in \mathbb{P}^{d-1}$ така, що $r \cap \overline{X} = \emptyset$, і $r \cap S^{d-1} = \{y_1, y_2\}$. Тоді $y_1, y_2 \notin \overline{X}$, а отже, існує таке $\varepsilon > 0$, що $X \cap B(y_i, \varepsilon) = \emptyset$, $i = 1, 2$. Оскільки $\mathcal{C}(X)$ — опукла множина з ненульовою мірою, то $\mathcal{C}(X) \cap B(\varepsilon)$ містить внутрішні точки множини $\mathcal{C}(X)$. Тому існує множина з додатною мірою точок $\beta \in \mathbb{P}^{d-1}(r)$ така, що $l(r, \beta) \cap \text{int } \mathcal{C}(X) \neq \emptyset$ і $l(r, \beta) \cap B(y_i, \varepsilon) \neq \emptyset$, $i = 1, 2$. Тому $v(Y, r) \geq 2$ і, отже, $v(Y, r) = 2$.

Нехай $r \in \mathbb{P}^{d-1}$ така, що $r \cap \text{int } \mathcal{C}(X) \neq \emptyset$ і $y = r \cap X$. Припустимо, що існує така множина $\beta \in \mathbb{P}^{d-1}(r)$, що $N(Y \cap l(r, \beta)) \geq 2$. Нехай $l(r, \beta) \cap \partial A = \{y_1, y_2\}$. Тоді $y_1, y_2 \in Y$. Виберемо деяку точку $z \in l(r, \beta) \cap \text{int } \mathcal{C}(X)$ і розглянемо двовимірну площину Π^2 , яка містить θ , y і z . Тоді $y_1, y_2 \in \Pi^2$. Крім того, промені $h(\theta, y)$ і $h(\theta, z)$ містяться у множині $\mathcal{C}(X)$ через її опуклість. Отже, весь кут, породжений променями $h(\theta, y)$ і $h(\theta, z)$, міститься у $\mathcal{C}(X)$. Але звідси випливає, що одна з точок y_1 або y_2 належить $\text{int } \mathcal{C}(X)$. Прийшли до суперечності, а отже, $N(Y \cap l(r, \beta)) = 1$ для всіх $\beta \in \mathbb{P}^{d-1}(r)$. Тому $v(Y, r) = 1$.

Зазначимо, що $N(A \cap \partial \mathcal{C}(X) \cap l(r, \beta)) \leq 2$ для всіх $r \in \mathbb{P}^{d-1}$ і $\beta \in \mathbb{P}^{d-1}(r)$ через опуклість $\mathcal{C}(X)$. Крім того, $N(A \cap \partial \mathcal{C}(X) \cap l(r, \beta)) = 2$ тоді і тільки тоді, коли $N((A \setminus \text{int } \mathcal{C}(X)) \cap l(r, \beta)) = 2$. Звідси випливає справедливість твердження щодо множини $A \cap \partial \mathcal{C}(X)$.

Лему 2 доведено.

3.3. Варіація деяких функцій.

Лема 3. Нехай задано множину $X \subset S^{d-1}$ з $\mu S^{d-1} > \mu X > 0$ таку, що $\mathcal{C}(X)$ є опуклою. Припустимо, що $x \in \text{int } \mathcal{C}(X)$. Тоді для всіх $y \in \mathcal{C}(X)$ пряма $l(y) := \{y + sx : s \in \mathbb{R}\}$ перетинає $\partial \mathcal{C}(X)$ рівно в одній точці.

Доведення. З леми 1 випливає, що множина $\mathcal{C}(X)$ міститься в деякому півпросторі. Більше того, оскільки $x \in \text{int } \mathcal{C}(X)$, то довільна пряма, паралельна вектору $\overline{\theta x}$, перетинає гіперплощину, що породжує цей півпростір. З цього випливає, що довільна пряма $l(y)$ перетинає $\partial \mathcal{C}(X)$ хоча б в одній точці.

Для завершення доведення леми достатньо показати, що довільна пряма $l(y)$, $y \in \mathcal{C}(X)$, містить промінь, який міститься в $\mathcal{C}(X)$.

Якщо $y \in h(\theta, x)$, то $l(y) \supset h(\theta, x)$ і $h(\theta, x) \subset \mathcal{C}(X)$.

З леми 1 випливає, що $y \notin -h(\theta, x)$. Розглянемо двовимірну площину Π^2 , яка містить x , y і θ . Опукла множина $\mathcal{C}(X) \cap \Pi^2$ містить обидва промені $h(\theta, x)$ і $h(\theta, y)$, а тому містить весь кут, який породжується цими променями. Тому $\mathcal{C}(X) \supset h(y, y + x)$.

Лему 3 доведено.

Лема 4. Нехай множина $X \subset S^{d-1}$ з $\mu S^{d-1} > \mu X > 0$ така, що $\mathcal{C}(X)$ є опуклою. Припустимо, що $x \in \text{int } \mathcal{C}(X)$. Тоді існує така стала $C > 0$, що для всіх $s > 0$ і $y \in \mathcal{C}(X)$

$$C \cdot s \leq \inf_{z \in \partial \mathcal{C}(X)} |y - z|. \quad (5)$$

Доведення. Нехай $y \in -sx + \partial \mathcal{C}(X)$. Тоді $z = y + sx \in \partial \mathcal{C}(X)$. Існує опорна для $\mathcal{C}(X)$ гіперплощина $\Pi = \Pi(z)$, що містить z . Більше того, $\theta \in \Pi$, оскільки всі точки променя $h(\theta, z)$ знаходяться по один бік від Π . Нехай $\varepsilon > 0$ таке, що $B(x, \varepsilon) \subset \mathcal{C}(X)$. Тоді для кута $\alpha(z)$ між гіперплощиною Π і променем $h(\theta, x)$ маємо $\alpha(z) \geq \alpha$, де $\alpha = \alpha(\varepsilon) > 0$ залежить від ε і не залежить від z . Тоді

$$\inf_{w \in \partial \mathcal{C}(X)} |y - w| \geq \inf_{w \in \Pi(z)} |y - w| = s|x| \sin \alpha(z) \geq s|x| \sin \alpha$$

і нерівність (5) виконується з $C = |x| \sin \alpha > 0$.

Лему 4 доведено.

Лема 5. Нехай виконуються умови лема 2 і точка $x \in A \cap \text{int } \mathcal{C}(X)$ така, що $-x \in \text{int } A$. Визначимо функцію $f: A \rightarrow \mathbb{R}$ за формулою

$$f(t) = \begin{cases} 0, & t \in \overline{\mathcal{C}(X)} \cap A, \\ s, & t \in [-sx + \partial \mathcal{C}(X)] \cap A, s \in (0, 1), \\ 1, & t \in A \setminus [-x + \text{int } \mathcal{C}(X)]. \end{cases}$$

Тоді f є неперервною і для всіх $p \in [1, \infty)$

$$v_p(f) = \left(\frac{(1 - 2^p)\mu X}{\mu S^{d-1}} + 2^p \right)^{\frac{1}{p}}. \tag{6}$$

Доведення. З лема 4 випливає, що $[-s_1x + \partial \mathcal{C}(X)] \cap [-s_2x + \partial \mathcal{C}(X)] = \emptyset$ для $s_1 \neq s_2$. Крім того, з лема 3 випливає, що $-x + \text{int } \mathcal{C}(X) \supset \overline{\mathcal{C}(X)}$ і для всіх $y \in [-x + \text{int } \mathcal{C}(X)] \setminus \overline{\mathcal{C}(X)}$ існує таке число $s \in (0, 1)$, що $y \in -sx + \partial \mathcal{C}(X)$. Тому функція f коректно визначена. Крім того, якщо $y_1 \in -s_1x + \partial \mathcal{C}(X)$ і $y_2 \in -s_2x + \partial \mathcal{C}(X)$, $0 \leq s_1 < s_2 \leq 1$, то, згідно з лемою 4,

$$|f(y_1) - f(y_2)| = |s_1 - s_2| \leq \frac{1}{C} \inf_{y \in -s_1x + \partial \mathcal{C}(X)} |y_2 - y| \leq \frac{1}{C} |y_2 - y_1|.$$

Тому функція f є неперервною.

З означення функції f випливає, що $0 \leq f(y) \leq 1$ для всіх $y \in A$. Для всіх $s \in (0, 1)$ маємо $L(f, s) = [-sx + \partial \mathcal{C}(X)] \cap A$. З лема 2 випливає, що

$$v_p(L(f, s)) = \left(\frac{(1 - 2^p)\mu X}{\mu S^{d-1}} + 2^p \right)^{\frac{1}{p}}, \quad s \in (0, 1).$$

Дійсно, достатньо застосувати лему 2 до множин $sx + A$ і $\partial \mathcal{C}(X)$, а потім врахувати, що $v_p(F) = v_p(y + F)$ для довільної компактної множини F і $y \in \mathbb{R}^d$. Звідси випливає (6).

Лему 5 доведено.

4. Сім'я множин \mathfrak{A} . У цьому пункті ми доведемо еквівалентне означення сім'ї множин \mathfrak{A} . Доведення теореми наведено в пп. 4.3.

Теорема 3. Компактна опукла множина $A \subset \mathbb{R}^d$ з $\theta \in \text{int } A$ належить до сім'ї \mathfrak{A} тоді і тільки тоді, коли виконуються такі умови:

1) існує така точка $x \in S^{d-1}$, що

$$\rho_A(y) \leq \rho_A(-y) \quad \text{для всіх } y \in S_+^{d-1}(x); \tag{7}$$

2) для всіх $r > 0$ множина $\mathcal{C}(\{y \in S_+^{d-1}(x) : \rho_A(y) \leq r\})$ є опуклою.

4.1. Допоміжні результати.

Лема 6. Нехай $x \in S^{d-1}$ і $X \subset S_+^{d-1}(x)$ такі, що множина $\mathcal{C}(X)$ є опуклою. Припустимо, що $y \in \Pi(x) \cap S^{d-1}$ і $\varepsilon > 0$ такі, що

$$\mu(X \cap B^d(y, \varepsilon)) = \mu(X \cap B^d(-y, \varepsilon)) = \mu(S_+^{d-1}(x) \cap B^d(y, \varepsilon)). \quad (8)$$

Тоді $\mu X = \frac{\mu S^{d-1}}{2}$.

Доведення. З (8) випливає, що $\mu^d(\mathcal{C}(X)) \neq 0$. Тому з опуклості $\mathcal{C}(X)$ випливає

$$\mu^d[\text{int } \mathcal{C}(X) \cap B^d] = \mu^d[\mathcal{C}(X) \cap B^d] = \mu^d[\overline{\mathcal{C}(X)} \cap B^d].$$

Отже, достатньо довести, що $\overline{\mathcal{C}(X)} \cap S^{d-1} = S_+^{d-1}(x)$, оскільки для довільної вимірної множини $S \subset S^{d-1}$ маємо $\mu S = \frac{\mu S^{d-1}}{\mu^d B^d} \mu^d[\mathcal{C}(S) \cap B^d]$.

Для довільної точки $z \in \mathbb{R}^d$ позначимо через $l(z)$ пряму, що містить точку z і паралельна прямій, що проходить через точки y та $-y$. Тоді для кожної $z \in B^d(\varepsilon) \cap \Pi_+(x)$ пряма $l(z)$ перетинає обидві множини $S_+^{d-1}(x) \cap B^d(y, \varepsilon)$ і $S_+^{d-1}(x) \cap B^d(-y, \varepsilon)$.

Тому, згідно з (8), пряма $l(z)$ перетинає обидві множини $\overline{\mathcal{C}(X)} \cap B^d(y, \varepsilon)$ і $\overline{\mathcal{C}(X)} \cap B^d(-y, \varepsilon)$. З цього випливає, що $z \in \text{conv } \overline{\mathcal{C}(X)}$, а отже, $z \in \text{conv } \mathcal{C}(\overline{\mathcal{C}(X)}) = \overline{\mathcal{C}(X)}$. Із довільності точки z отримуємо $B^d(\varepsilon) \cap \Pi_+(x) \subset \overline{\mathcal{C}(X)}$ і, отже, $\overline{\mathcal{C}(X)} \cap B^d \supset S_+^{d-1}(x)$. З цього випливає, що $\overline{\mathcal{C}(X)} \cap S^{d-1} = S_+^{d-1}(x)$.

Лему 6 доведено.

4.2. Деякі властивості множин сім'ї \mathfrak{A} .

Лема 7. Нехай $A \in \mathfrak{A}$ і $x \in S^{d-1}$ такі, що виконується умова (7). Тоді $\rho_A(y) = \rho_A(-y)$ для всіх $y \in \Pi(x) \cap S^{d-1}$.

Доведення. Припустимо протилежне, тобто нехай $\rho_A(y) > \rho_A(-y)$ для деякої $y \in \Pi(x) \cap S^{d-1}$. Тоді з неперервності функції ρ_A випливає існування такого $\delta > 0$, що $\rho_A(z) > \rho_A(-z)$ для всіх $z \in S^{d-1} \cap B^d(y, \delta)$, але це суперечить (7).

Лему 7 доведено.

Лема 8. Нехай $A \in \mathfrak{A}$. Тоді існує така точка $x \in S^{d-1}$, що виконується умова (7), і для всіх $y \in S_+^{d-1}(x) \setminus \Pi(x)$ і $z \in \Pi(x) \cap S_+^{d-1}(x)$ маємо $\rho_A(y) \leq \rho_A(z)$.

Доведення. Для кожного $\frac{\mu S^{d-1}}{2} > \varepsilon > 0$ покладемо $\lambda_\varepsilon = \frac{\mu S^{d-1}}{2} - \varepsilon$ і розглянемо множину $\Lambda_\varepsilon = \Lambda(\lambda_\varepsilon)$ з означення сім'ї \mathfrak{A} . З леми 1 випливає, що для кожного такого ε існує така точка $x_\varepsilon \in S^{d-1}$, що $\Lambda_\varepsilon \subset S_+^{d-1}(x_\varepsilon)$. Переходячи до підпослідовності, якщо потрібно, ми можемо припустити, що $\lim_{\varepsilon \rightarrow +0} x_\varepsilon = x \in S^{d-1}$. Далі ми доведемо, що точка x задовольняє умови леми.

Спочатку доведемо, що виконується умова (7). Припустимо протилежне, тобто нехай $y \in S_+^{d-1}(x)$ така, що $\rho_A(y) > \rho_A(-y)$. Через неперервність ρ_A ми можемо вибрати таке $\delta > 0$, що $\rho_A(z) > \rho_A(-z)$ для всіх $z \in S_+^{d-1}(x) \cap B^d(y, \delta)$. Число $\varepsilon > 0$ може бути вибрано настільки малим, що $\mu \Lambda_\varepsilon \cap S_+^{d-1}(x) \cap B^d(y, \delta) > 0$. Але тоді міру μ^d множини $\mathcal{C}(\Lambda_\varepsilon) \cap A$ можна зробити меншою після заміни всіх точок $z \in \Lambda_\varepsilon \cap S_+^{d-1}(x) \cap B^d(y, \delta)$ точками $-z$. Прийшли до суперечності, отже, умова (7) виконується.

Тепер припустимо, що $y \in S_+^{d-1}(x) \setminus \Pi(x)$ і $z \in \Pi(x) \cap S_+^{d-1}(x)$ такі, що $\rho_A(y) > \rho_A(z)$. Тоді, згідно з лемою 7, $\rho_A(y) > \rho_A(-z)$. Існує таке $\delta > 0$, що для всіх $w \in S^{d-1} \cap B^d(y, \delta)$

і $t \in S^{d-1} \cap (B^d(z, \delta) \cup B^d(-z, \delta))$ маємо $\rho_A(w) > \rho_A(t)$; крім того, δ може бути вибрано настільки малим, що $S_+^{d-1}(x) \setminus \Pi(x) \supset S^{d-1} \cap B^d(y, \delta)$.

Ми можемо вибрати $\varepsilon > 0$ настільки малим, щоб виконувалися такі умови:

- 1) $S_+^{d-1}(x_\varepsilon) \supset S^{d-1} \cap B^d(y, \delta)$,
- 2) $\mu(\Lambda_\varepsilon \cap B^d(y, \delta)) > 0$,
- 3) множина $\Pi(x_\varepsilon) \cap S^{d-1}$ містить внутрішні точки $B^d(z, \delta)$.

З умови 2 випливає, що

$$\mu(\Lambda_\varepsilon \cap B^d(z, \delta)) = \mu(S_+^{d-1}(x_\varepsilon) \cap B^d(z, \delta)) \tag{9}$$

і

$$\mu(\Lambda_\varepsilon \cap B^d(-z, \delta)) = \mu(S_+^{d-1}(x_\varepsilon) \cap B^d(-z, \delta)). \tag{10}$$

Дійсно, у протилежному випадку міру μ^d множини $\mathcal{C}(\Lambda_\varepsilon) \cap A$ можна зробити меншою, замінивши точки з $\Lambda_\varepsilon \cap B^d(y, \delta)$ на точки з $S_+^{d-1}(x_\varepsilon) \cap B^d(z, \delta)$ і $S_+^{d-1}(x_\varepsilon) \cap B^d(-z, \delta)$.

Нехай $z_\varepsilon \in \Pi(x_\varepsilon) \cap S^{d-1}$ — внутрішня точка множини $B^d(z, \delta)$. Тоді $-z_\varepsilon \in \Pi(x_\varepsilon) \cap S^{d-1}$ є внутрішньою точкою $B^d(-z, \delta)$. Застосування леми 6 з $X = \Lambda_\varepsilon$, $y = z_\varepsilon$ призводить до суперечності. Рівності (9) і (10) гарантують, що умови (8) можна задовольнити за рахунок вибору радіуса кулі.

Лему 8 доведено.

4.3. Доведення теореми 3.

Лема 9. Умови теореми 3 є необхідними.

Доведення. Позначимо через x точку, існування якої стверджується в лемі 8. Доведемо, що ця точка є шуканою. Зауважимо, що з неперервності функції ρ_A та леми 7 випливає, що $\rho_A(z_1) = \rho_A(z_2)$ для всіх $z_1, z_2 \in \Pi(x) \cap S^{d-1}$. Покладемо $R := \rho_A(z)$, де z — довільна точка з $\Pi(x) \cap S^{d-1}$.

Для всіх $r > 0$ покладемо $X(r) := \{y \in S_+^{d-1}(x) : \rho_A(y) \leq r\}$. Тоді $X(r) = S_+^{d-1}(x)$ для всіх $r \geq R$ і множина $\mathcal{C}(X(r))$ є опуклою.

Нехай

$$0 < r < R. \tag{11}$$

Доведемо, що множина $\Lambda(\mu X(r))$ з означення 1 з $\lambda = \mu X(r)$ може бути вибрана як підмножина $S_+^{d-1}(x)$. Дійсно, припустимо протилежне. Виберемо множину Λ , що задовольняє означення 1 з $\lambda = \mu X(r)$. Тоді $\Lambda \cap \Pi(x) \neq \emptyset$, оскільки Λ — опукла множина, і з $\Lambda \subset S_+^{d-1}(x) \setminus \Pi(x)$ випливає, що множина $-\Lambda \subset S_+^{d-1}(x)$ також задовольняє означення 1 через умову (7). З неперервності функції ρ_A випливає, що множина $\{y \in \Lambda : \rho_A(y) > r\}$ має додатну міру, а отже, $\mu^d(\mathcal{C}(\Lambda) \cap A) > \mu^d(\mathcal{C}(X(r)) \cap A)$, що суперечить вибору множини Λ .

Припустимо, що виконується умова (11). Доведемо, що множина $\mathcal{C}(X(r))$ є опуклою. Припустимо протилежне. Тоді існують

$$z \in S_+^{d-1}(x) \setminus X(r), \tag{12}$$

$m \in \mathbb{N}$, $y_1, \dots, y_m \in X(r)$ і додатні числа η_1, \dots, η_m такі, що $z = \sum_{k=1}^m \eta_k y_k$. З (12) випливає, що $\rho_A(z) > r$. Тоді існує таке $\delta > 0$, що $X(r) \cap B(z, 2\delta) = \emptyset$. Виберемо таке $\varepsilon > 0$, що

$X(r + \varepsilon) \cap B(z, \delta) = \emptyset$. З неперервності функції ρ_A випливає існування такого $\varepsilon > 0$, що $X(r + \varepsilon) \supset B(y_k, \varepsilon) \cap S^{d-1}$, $k = 1, \dots, m$. Крім того, ε можна вибрати настільки малим, щоб

$$\sum_{k=1}^m \eta_k z_k \in B(z, \delta) \quad (13)$$

для всіх $z_k \in B(y_k, \varepsilon) \cap S^{d-1}$, $k = 1, \dots, m$. Тому множина $\mathcal{C}(X(r + \varepsilon))$ не є опуклою. Крім того, якщо $\Lambda \subset S^{d-1}$ така, що

$$\mu(X(r + \varepsilon) \Delta \Lambda) = 0, \quad (14)$$

то $\mathcal{C}(\Lambda)$ не є опуклою. Дійсно, з рівності (14) випливає, що $\mu(\Lambda \cap B(y_k, \varepsilon)) > 0$, $k = 1, \dots, m$, і $\mu(\Lambda \cap B(z, \delta)) = 0$. Але з (13) випливає, що

$$\mu^d(\text{conv } \mathcal{C}(\Lambda) \cap B(z, \delta)) > 0.$$

Зазначимо, що рівність (14) виконується для кожної множини $\Lambda \subset S_+^{d-1}$, що задовольняє означення 1 з $\lambda = \mu X(r + \varepsilon)$, тому $A \notin \mathfrak{A}$. Прийшли до суперечності.

Лему 9 доведено.

Лема 10. Умови теореми 3 є достатніми.

Доведення. Для $r > 0$ покладемо $X(r) := \{y \in S_+^{d-1}(x) : \rho_A(y) \leq r\}$ і $\lambda(r) := \mu X(r)$. Тоді для всіх $r > 0$ множина $\Lambda(\lambda(r)) = X(r)$ задовольняє умови означення 1 з $\lambda = \lambda(r)$. Якщо $\mu\{y \in S_+^{d-1}(x) : \rho_A(y) = r\} = 0$ для всіх $r > 0$, то $\lambda(r)$ є неперервною функцією змінної r і, отже, набуває всіх значень від 0 до $\frac{\mu S^{d-1}}{2}$. Тому A задовольняє означення 1 для всіх $\lambda \in \left(0, \frac{\mu S^{d-1}}{2}\right]$, а отже, $A \in \mathfrak{A}$.

Тепер припустимо, що $\mu\{y \in S_+^{d-1}(x) : \rho_A(y) = r\} > 0$ для деякого $r > 0$. Для завершення доведення леми достатньо побудувати множину $\Lambda(l)$, яка задовольняє умови означення 1 з $\lambda = l$ для всіх $l \in [\lim_{\varrho \rightarrow r-0} \lambda(\varrho), \lambda(r))$.

Покладемо $Y(r) = \bigcup_{0 < \varrho < r} X(\varrho)$. Тоді $\mu(Y(r)) = \lim_{\varrho \rightarrow r-0} \lambda(\varrho)$ і

$$\mathcal{C}(Y(r)) = \mathcal{C}\left(\bigcup_{0 < \varrho < r} X(\varrho)\right) = \bigcup_{0 < \varrho < r} \mathcal{C}(X(\varrho)).$$

З умови леми випливає, що всі множини $\mathcal{C}(X(\varrho))$, $\varrho > 0$, є опуклими. Крім того, $X(r_1) \subset X(r_2)$ (а отже, $\mathcal{C}(X(r_1)) \subset \mathcal{C}(X(r_2))$) для всіх $r_1 < r_2$. З цього випливає, що множина $\mathcal{C}(Y(r))$ також є опуклою. З побудови множини $Y(r)$ випливає, що множина $\Lambda(\lim_{\varrho \rightarrow r-0} \lambda(\varrho)) := Y(r)$ задовольняє умови означення 1 з $\lambda = \lim_{\varrho \rightarrow r-0} \lambda(\varrho)$. Крім того, ми можемо припустити, що $Y(r) \cap \Pi(x) = \emptyset$, оскільки віднімання множини $S^{d-1} \cap \Pi(x)$ (або її підмножини) з $Y(r)$ не змінює міри $Y(r)$ і $\mathcal{C}(Y(r))$ і не впливає на опуклість $\mathcal{C}(Y(r))$.

Розглянемо деяку гіперплощину $\Pi \subset \Pi_+(x)$, паралельну гіперплощині $\Pi(x)$. Покладемо $Z := \mathcal{C}(Y(r)) \cap \Pi$. Тоді Z — опукла множина і $\mu^{d-1} Z \neq 0$. Виберемо деяку внутрішню (відносно $(d-1)$ -вимірної топології Π) точку $z \in Z$. Для кожного $\eta \geq 0$ розглянемо множину Z_η , яка отримується з Z шляхом розтягування відносно точки z у $1 + \eta$ разів. Тоді множина

Z_η є опуклою. Покладемо $Y_\eta := X(r) \cap \mathcal{C}(Z_\eta)$. Тоді μY_η — неперервна функція змінної $\eta \geq 0$, $\mu Y_0 = \mu Y(r)$ і $\lim_{\eta \rightarrow \infty} \mu Y_\eta = \mu X(r)$. Крім того, для кожного $\eta \geq 0$ множина $\mathcal{C}(Y_\eta)$ є опуклою, а множина $\Lambda(\mu Y_\eta) := Y_\eta$ задовольняє умови означення 1 з $\lambda = \mu Y_\eta$.

Отже, для всіх $l \in [\lim_{\varrho \rightarrow r-0} \lambda(\varrho), \lambda(r))$ ми побудували множину $\Lambda(l)$, що задовольняє умови означення 1 з $\lambda = l$.

Лему 10 доведено.

5. Нерівності типу Островського. У цьому пункті ми доведемо основні результати статті — теореми 1 і 2. Лема 14 є основним інструментом при доведенні цих теорем. Зазначимо, що ми суттєво використовуємо ідеї зі статті [5] у доведенні результатів цього пункту. Для повноти викладу ми наводимо доведення всіх тверджень.

5.1. Допоміжний результат.

Лема 11. Нехай $d \in \mathbb{N}$, $d \geq 2$, $\varepsilon > 0$, $x \in \mathbb{R}^d$, $r \in \mathbb{P}^{d-1}$ і задано вимірну множину $F \subset B^d(x, \varepsilon)$. Для кожного $A \in (0, 1)$ існує $\alpha = \alpha(A) \in (0, 1)$, яке не залежить від ε , x , r і таке, що

$$\mu^{d-1} \{ \beta \in \Pi^{d-1}(r) : F \cap l(r, \beta) \neq \emptyset \} > A \mu^{d-1} B^{d-1}(\varepsilon),$$

як тільки $\mu^d F > \alpha \mu^d B^d(\varepsilon)$.

Доведення. Той факт, що α не залежить від ε , випливає з того, що

$$\frac{\mu^d F}{\mu^d B^d(\varepsilon)} = \frac{\mu^d \left(\frac{1}{\varepsilon} F \right)}{\mu^d B^d}$$

і

$$\frac{\mu^{d-1} \{ \beta \in \Pi^{d-1}(r) : F \cap l(r, \beta) \neq \emptyset \}}{\mu^{d-1} B^{d-1}(\varepsilon)} = \frac{\mu^{d-1} \left\{ \beta \in \Pi^{d-1}(r) : \frac{1}{\varepsilon} F \cap l(r, \beta) \neq \emptyset \right\}}{\mu^{d-1} B^{d-1}}$$

Те, що α не залежить від x і r , є очевидним. Існування числа α випливає з рівності

$$\mu^d F = \int_{\Pi^{d-1}(r) \cap B^d(y, \varepsilon)} \mu^1(l(r, \beta) \cap F) \mu^{d-1}(d\beta), \tag{15}$$

де $y \in \Pi^{d-1}(r)$ вибрано так, що пряма $l(r, y)$ містить x , а також рівності

$$\mu^{d-1}(\Pi^{d-1}(r) \cap B^d(y, \varepsilon)) = \mu^{d-1} B^{d-1}.$$

Лему 11 доведено.

5.2. Узгоджені множини і деякі їхні властивості.

Означення 7. Нехай задано опуклу компакту множину A з $\theta \in \text{int } A$. Будемо називати множини $F, W \subset A$ узгодженими, якщо виконуються такі умови:

- 1) F є вимірною і $\theta \notin \overline{F}$,
- 2) W є замкненою і $\theta \notin W$,
- 3) якщо $x \in F$ і $y \in A \setminus F$, то $xy \cap W \neq \emptyset$.

Означення 8. Для вимірної множини $F \subset \mathbb{R}^d$ позначимо через \tilde{F} множину всіх точок $x \in F$ таких, що $\lim_{\delta \rightarrow +0} \frac{\mu^d(F \cap B^d(x, \delta))}{\mu^d B^d(\delta)} = 1$.

За теоремою Лебега

$$\mu^d \tilde{F} = \mu^d F. \quad (16)$$

Лема 12. Нехай задано опуклу компактну множину A з $\theta \in \text{int } A$ й узгоджені множини $F, W \subset A$. Якщо пряма $r \in \mathbb{P}^{d-1}$ така, що $v(W, r) = 0$, то $\tilde{F} \supset \text{int } A \cap l(r, \beta)$ або $\tilde{F} \cap l(r, \beta) = \emptyset$ для довільного $\beta \in \Pi^{d-1}(r)$.

Доведення. Припустимо, що для деякого $\beta \in \Pi^{d-1}(r)$ існують $x \in \tilde{F} \cap l(r, \beta)$ і $y \in (\text{int } A \cap l(r, \beta)) \setminus \tilde{F}$. З означення \tilde{F} випливає, що існують $c > 0$ і послідовність чисел $\rho_n \rightarrow 0$ при $n \rightarrow \infty$ такі, що $\mu^d(B^d(y, \rho_n) \setminus F) \geq c \mu^d B^d(\rho_n)$ для всіх $n \in \mathbb{N}$. Із (15) (де F замінено на $B^d(y, \rho_n) \setminus F$) випливає існування такого $C > 0$, що

$$\mu^{d-1} \Omega_1(\rho_n) > C \mu^{d-1} B^{d-1}(\rho_n) \quad (17)$$

для всіх $n \in \mathbb{N}$, де

$$\Omega_1(\rho_n) = \{\beta \in \Pi^{d-1}(r) : (B^d(y, \rho_n) \setminus F) \cap l(r, \beta) \neq \emptyset\}.$$

Оскільки $x \in \tilde{F}$, то існує таке $\delta > 0$, що для всіх $\rho < \delta$ маємо $\mu^d(B^d(x, \rho) \cap F) \geq \alpha(1 - C) \times \mu^d B^d(\rho)$, де число $\alpha(1 - C)$ визначено в лемі 11. З лемі 11 випливає, що

$$\mu^{d-1} \Omega_2(\rho) > (1 - C) \mu^{d-1} B^{d-1}(\rho) \quad (18)$$

для всіх $\rho \leq \delta$, де

$$\Omega_2(\rho) = \{\beta \in \Pi^{d-1}(r) : B^d(x, \rho) \cap F \cap l(r, \beta) \neq \emptyset\}.$$

Виберемо n настільки великим, щоб $\rho_n < \delta$. Тоді

$$\mu^{d-1} \Omega_1(\rho_n) + \mu^{d-1} \Omega_2(\rho_n) > \mu^{d-1} B^{d-1}(\rho_n), \quad (19)$$

згідно з (17) і (18). Крім того, оскільки $x, y \in l(r, \beta)$, то

$$\Omega_1(\rho_n), \Omega_2(\rho_n) \subset \Pi^{d-1}(r) \cap B^d(\beta, \rho_n) \quad (20)$$

і

$$\mu^{d-1}(\Pi^{d-1}(r) \cap B^d(\beta, \rho_n)) = \mu^{d-1}(B^{d-1}(\rho_n)). \quad (21)$$

Покладемо $\Omega = \Omega_1(\rho_n) \cap \Omega_2(\rho_n)$. Тоді з (19)–(21) випливає, що $\mu^{d-1} \Omega > 0$. Але кожна пряма $l(r, \beta)$, $\beta \in \Omega$, містить точку з W , згідно з умовою 3 означення 7 і означеннями множин $\Omega_1(\rho_n)$, $\Omega_2(\rho_n)$. Це суперечить умові $v(W, r) = 0$ лемі.

Лемі 12 доведено.

Лема 13. Нехай задано опуклу компактну множину A з $\theta \in \text{int } A$ й узгоджені множини $F, W \subset A$. Нехай $R \subset \mathbb{P}^{d-1}$ така, що $v(W, r) = 0$ для всіх $r \in R$. Якщо R містить d прямих, що не містяться в жодній $(d - 1)$ -вимірній гіперплощині, то $\mu^d(F) = 0$.

Доведення. З огляду на (16) достатньо довести, що $\tilde{F} = \emptyset$. Нехай r_1, \dots, r_d — це прямі з умови леми, а ρ_1, \dots, ρ_d — одиничні направляючі вектори цих прямих. Покладемо $P := \left\{ \sum_{k=1}^d t_k \rho_k : t_k \in (-1, 1), k = 1, \dots, d \right\}$, тоді P — відкрита в \mathbb{R}^d множина.

Розглянемо довільну точку $x \in \text{int } A$. Виберемо $\varepsilon > 0$ так, щоб $tx + \varepsilon P \subset A$ для всіх $t \in [0, 1]$. Таке $\varepsilon > 0$ існує, оскільки відстань до межі A є неперервною функцією точки з відрізка θx , а відрізок θx — компактна множина. Тоді $P_y := y + \varepsilon P \subset A$ для всіх точок y з відрізка θx . $\bigcup_{y \in \theta x} P_y$ є відкритим покриттям компакної множини θx , а отже, існує її скінченне підпокриття $P_1, P_2, \dots, P_m, m \in \mathbb{N}$. З леми 12 випливає, що для кожного $s = 1, \dots, m$ або $P_s \subset \tilde{F}$, або

$$P_s \cap \tilde{F} = \emptyset. \tag{22}$$

Оскільки $\theta \notin \tilde{F}$, то (22) виконується для кожного $s = 1, \dots, m$, а отже, $x \notin \tilde{F}$.

Лему 13 доведено.

5.3. Основна лема.

Лема 14. Нехай $A \in \mathfrak{A}$ й задано узгоджені множини $F, W \subset A$. Тоді для всіх $p \in [1, \infty]$

$$\mu^d F \leq C_p(A) v_p(W), \tag{23}$$

де $C_p(A)$ визначено в (3).

Нерівність точна в тому сенсі, що для кожного $\varepsilon > 0$ існують узгоджені множини F і W , для яких

$$\mu^d F > (C_p(A) - \varepsilon) v_p(W).$$

Якщо нерівність (23) перетворюється на рівність, то $\mu^d F = 0$.

Доведення. Якщо існує множина $R \subset \mathbb{P}^{d-1}$ з додатною мірою, для якої $v(W, r) = 0$ для всіх $r \in R$, то з леми 13 випливає, що $\mu^d F = 0$, а отже, виконується нерівність (23).

Доведення нерівності (23) у випадку $p < \infty$. Якщо $v(W, r) \geq 2$ для майже всіх $r \in \mathbb{P}^{d-1}$, то $v_p(W) \geq 2$ і нерівність (23) виконується, оскільки для $p < \infty$

$$C_p(A) \geq \frac{\mu^d A - C(A, 0)}{2} = \frac{\mu^d A}{2}.$$

Нерівність є строгою, оскільки виконується умова 1 з означення 7.

Припустимо, що існує $R \subset \mathbb{P}^{d-1}$, $\mu R > 0$, така, що $v(W, r) = 1$ для всіх $r \in R$ і $v(W, r) \geq 2$ для майже всіх $r \in \mathbb{P}^{d-1} \setminus R$. Тоді

$$v_p(W) \geq \left(\frac{1}{\mu S^{d-1}} \left(1 \cdot \mu R + 2^p \cdot (\mu S^{d-1} - \mu R) \right) \right)^{\frac{1}{p}} = \left(\frac{(1 - 2^p) \mu R}{\mu S^{d-1}} + 2^p \right)^{\frac{1}{p}}. \tag{24}$$

З умов 1 і 2 означення 7 випливає, що існує таке $\varepsilon > 0$, що $B^d(\varepsilon) \cap W = \emptyset$ і $B^d(\varepsilon) \cap F = \emptyset$. Покладемо $\Lambda := \bigcup_{r \in R} (r \cap A)$. Доведемо, що

$$\mu^d(\Lambda \cap F) < \frac{\mu^d \Lambda}{2}. \tag{25}$$

Для цього, враховуючи (16), достатньо довести, що

$$\mu^d(\Lambda \cap \tilde{F}) < \frac{\mu^d \Lambda}{2}. \quad (26)$$

Розглянемо довільну пряму $r \in R$. Тоді всі точки перетину $r \cap \tilde{F}$ знаходяться по один бік від $r \cap B^d(\varepsilon)$. Цей факт можна довести, використавши міркування з доведення лема 12. Позначимо через χ характеристичну функцію множини $\Lambda \cap \tilde{F}$. Тоді $\chi(x) = 0$ для всіх $|x| < \varepsilon$ і $\chi(x) + \chi(-x) \leq 1$ для всіх $x \in \Lambda$. З цього випливає (26).

Нарешті, використовуючи (25), можемо записати

$$\mu^d F \leq \mu^d(F \cap \Lambda) + \mu^d(A \setminus \Lambda) < \mu^d A - \frac{1}{2} \mu^d \Lambda \leq \mu^d A - C \left(A, \frac{\mu R}{2} \right).$$

Остання нерівність разом з (24) доводять (23).

Доведення нерівності (23) у випадку $p = \infty$. Якщо $v(W, r) = 1$ для майже всіх $r \in \mathbb{P}^{d-1}$, то, як і у випадку $p < \infty$, можна показати, що $\mu^d F < \frac{\mu^d A}{2}$, а отже, нерівність (23) виконується і є строгою.

Якщо $v(W, r) \geq 2$ на множині $r \in \mathbb{P}^{d-1}$ з додатною мірою, то $v_\infty(W) \geq 2$ і, отже, нерівність (23) виконується. Вона є строгою, оскільки виконується умова 1 означення 7.

Доведення точності нерівності (23) у випадку $p = \infty$. Для довільного $\varepsilon > 0$ розглянемо множини $W_\varepsilon = F_\varepsilon := \{x \in A : |x| \geq \varepsilon\}$. Для всіх $p \in [1, \infty]$ $v_p(W_\varepsilon) = 2$, $\mu^d F_\varepsilon \rightarrow \mu^d A$ при $\varepsilon \rightarrow 0$. Тому нерівність (23) у цьому випадку є точною.

Доведення точності нерівності (23) у випадку $p < \infty$. Позначимо через λ число, на якому досягається точна верхня грань у (3). Якщо $\lambda = 0$, то приклад із випадку $p = \infty$ доводить точність нерівності.

Нехай тепер $\lambda > 0$ і $\Lambda = \Lambda\left(\frac{\lambda}{2}\right)$ – множина, що реалізує точну нижню грань у (1), причому множина $\mathcal{C}(\Lambda)$ є опуклою. Нехай $x \in \text{int } \mathcal{C}(\Lambda) \cap A$ є такою, що $-x \in A$. Покладемо $\Lambda_x := -x + \text{int } \mathcal{C}(\Lambda)$ і $W_x = F_x := A \setminus \Lambda_x$. Тоді множини W_x і F_x є узгодженими, і, згідно з лемою 2, маємо $v_p(W_x) = \left(\frac{(1-2^p)\lambda}{\mu S^{d-1}} + 2^p\right)^{\frac{1}{p}}$, $\mu^d(F_x) = \mu A - \mu \Lambda_x = \mu A - \mu \Lambda + o(1)$, $|x| \rightarrow 0$. З цього випливає точність нерівності (23).

Лему 14 доведено.

5.4. Доведення теорем 1 і 2. Спочатку доведемо теорему 1. З означення 6 випливає, що $v_p(f) = v_p(f + c)$ для всіх $c \in \mathbb{R}$. Тому можна припустити, що $f(\theta) = 0$, і достатньо довести, що

$$\int_A f(x) dx \leq C_p(A) v_p(f). \quad (27)$$

Покладемо $\Gamma := \{(x, t) \in A \times [0, \infty) : f(x) \geq t\}$ і для кожного фіксованого $t \in \mathbb{R}$

$$\mathbb{R}_t^{d+1} := \{(x_1, \dots, x_d, t) \in \mathbb{R}^{d+1} : x_1, \dots, x_d \in \mathbb{R}\}.$$

Тоді

$$\int_A f(x) dx \leq \mu^{d+1} \Gamma = \int_{t \geq 0} \mu^d (\Gamma \cap \mathbb{R}_t^{d+1}) dt. \quad (28)$$

Для всіх $t > 0$ розглянемо множини $F := \Gamma \cap \mathbb{R}_t^{d+1}$ і

$$W := \{(x, s) \in A \times [0, \infty) : f(x) = s\} \cap \mathbb{R}_t^{d+1}.$$

Обидві множини F і W є замкненими множинами, що не містять θ , оскільки $f(\theta) = 0$. Якщо $x \in F$ і $y \in A \setminus F$, то $f(x) \geq t$ і $f(y) < t$, а отже, відрізок xy містить точку z з $f(z) = t$, тобто $xy \cap W \neq \emptyset$. Тому виконуються всі умови леми 14, а отже,

$$\mu^d (\Gamma \cap \mathbb{R}_t^{d+1}) = \mu^d (F) \leq C_p(A) v_p(W) = C_p(A) v_p(L(f; t)),$$

причому рівність можлива лише у випадку, коли $\mu^d F = 0$. Враховуючи (28), отримуємо

$$\mu^{d+1} \Gamma \leq C_p(A) \int_{t \geq 0} v_p(L(f; t)) dt \leq C_p(A) \int_{t \in \mathbb{R}} v_p(L(f; t)) dt = C_p(A) v_p(f),$$

і нерівність (27) доведено. Крім того, з неперервності f випливає, що рівність у (27) може бути лише у випадку, коли $f \equiv 0$. Отже, нерівність (2) доведено.

Доведемо, що нерівність (2) є точною.

Якщо $p = \infty$ або точна верхня грань у (3) досягається при $\lambda = 0$, то розглянемо таку конструкцію екстремальних функцій.

Для кожного $\varepsilon > 0$ розглянемо неперервну функцію $\varphi_\varepsilon : [0, \infty) \rightarrow \mathbb{R}$, $\varphi_\varepsilon(t) = 1$ для $t \geq \varepsilon$, $\varphi_\varepsilon(0) = 0$ і φ_ε є лінійною на $[0, \varepsilon]$. Покладемо $f_\varepsilon(x) = \varphi_\varepsilon(|x|)$, $x \in A$. Легко бачити, що $v_p(L(f_\varepsilon; t)) = 2$ для всіх $t \in (0, 1]$ і $v_p(L(f_\varepsilon; t)) = 0$ для всіх $t \notin (0, 1]$. Тому $v_p(f_\varepsilon) = 2$. Отже,

$$\frac{\int_A f_\varepsilon(x) dx}{v_p(f_\varepsilon)} \rightarrow \frac{\mu^d A}{2} = C_p(A), \quad \varepsilon \rightarrow 0,$$

і точність нерівності (2) у цьому випадку доведено.

Нехай тепер $p < \infty$ і точна верхня грань у (3) досягається при $\lambda > 0$. Нехай $\Lambda = \Lambda \left(\frac{\lambda}{2} \right)$ — множина, на якій досягається точна нижня грань в (1) і така, що множина $\mathcal{C}(\Lambda)$ є опуклою. Для доведення точності нерівності (2) достатньо розглянути функції з леми 5 з $X = \Lambda$ і $x \rightarrow \theta$.

Теорему 1 доведено.

Для доведення теореми 2 достатньо застосувати лему 14 з $W = F$.

Література

1. A. Ostrowski, *Über die Absolutabweichung einer differentierbaren Funktion von ihrem Integralmittelwert*, Comment. Math. Helv., **10**, № 1, 226–227 (1937).
2. G. A. Anastassiou, *Advanced inequalities*, Vol. 11, World Sci. (2011).
3. S. S. Dragomir, E. Rassias, Th. M. Ostrowski, *Type inequalities and applications in numerical integration*, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht etc. (2002).
4. S. S. Dragomir, *Operator inequalities of Ostrowski and trapezoidal type*, Springer Sci. & Business Media (2011).
5. O. V. Kovalenko, *Ostrowski type inequalities for sets and functions of bounded variation*, J. Inequal. and Appl., **151**, № 1 (2017).
6. А. С. Кронрод, *О функциях двух переменных*, Успехи мат. наук, **5**, № 1, 24–134 (1950).
7. А. Г. Витушкин, *О многомерных вариациях*, Гостехтеориздат, Москва (1955).
8. Л. Д. Иванов, *Вариации множеств и функций*, Наука, Москва (1975).

Одержано 09.11.19